

[Undervisnings- og forskningsministeren]

syn, som siger: I Danmark er kristendommen en del af vores kultur og dermed også en del af os selv, og derfor er den vigtigere end de fremmede religioner.

Det er også begrundelsen for, at vi i slutningen af formålsparagraffen omhyggeligt har skrevet, at når det gælder den danske kultur, skal eleverne gøres fortrolige med den, når det gælder fremmede kulturer, skal man have kendskab. Den forskel er der nemlig, og det gælder også kristendommens forhold til de fremmede religioner. Derfor er jeg glad for at kunne sige, at regeringen er enig med hr. Lys-holm Christensen, og jeg synes også, det præger det foreliggende lovforslag. Læs bemærkningerne! De er i øvrigt i mange henseender værd at læse, hvis vi må have lov at være lidt ubeskedne.

Jeg vil gerne slutte med at gentage takken i mit første indlæg for, at det virkelig i hovedsagen blev en debat om de store linjer. Jeg ser frem til, at vi nu i Folketingets Uddannelsesudvalg kan få de fremførte spørgsmål og ønsker om undersøgelser osv., sådan at vi nu kan gå i gang med at forberede internatmødet på Havreholm i august, for dér skal vi jo ikke starte forfra, dér skulle vi gerne være velforberedte. Vi vil gerne have lidt lektier for i ministeriet, så det håber jeg vi kan få, sådan at vi ikke pludselig skal til at sætte store ting i gang over hals og hoved, når vi mødes til august.

(Kort bemærkning).

Jette Pors (CD):

Jeg vil gerne være med til at give ministeriet nogle flere lektier for. På s. 8 i lovforslaget omtaler man skolebiblioteksordningen, hvad det så end dækker over, og dér bliver det tydeligt understreget, at skolebiblioteksordningen er underlagt den enkelte kommune, altså at det er den enkelte kommunes ansvar, om man skal have en tro kopi af et folkebibliotek eller man skal have det, vi andre forstår ved et skolebibliotek. Dér vil jeg igen henvise til det, jeg sagde før: Der er for stor risiko for uensartethed.

Fra lovforslagets bemærkninger om dette emne vil jeg gerne lige citere en enkelt sætning, hvor der om undervisningsmidler står:

»Der kan eventuelt gives elever og lærere adgang til hjemlån af bøger og andre materialer.«

Allerede dér ser jeg nogle gevaldige faresignaler. Teksten kan læses med forskellige øjne, men det er bestemt ikke noget uddebatteret emne, hvis det står til CD.

Endelig vil jeg gerne lige sige til ministeren, at jeg ikke står i noget som helst urtebed i denne sag, og jeg har ikke nogen speciel tilknytning til nogen organisationer, men jeg har, hvad ministeren også opfordrede os til, læst både lovforslaget og bemærkningerne fra a til z, og så har jeg brugt min sunde fornuft for resten.

»Det dyreste apparat« kalder ministeren skolebiblioteket, og i den forbindelse vil jeg da også gerne lige sige, at jeg sad med den samme tanke, så dér tror jeg ministeren ramte et ømt punkt. I denne forbindelse vil jeg lige opfordre til, at det ikke bliver på dette område, vi skal spare os selv ihjel.

På baggrund af ministerens kommentarer om formålsparagraffen og bemærkningerne til CD vil jeg spørge ministeren, om han er enig med mig i, at minimumskravene til læseplanerne skal fastsættes herindefra.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Jeg var lidt ked af ministerens sidste indlæg. Jeg har hele tiden troet, at vi havde fælles mål med ministeren i henseende til begrebet undervisningsdifferentiering, men at vi fortolkede begrebet forskelligt, og at vi måske kunne tale os til rette om en fortolkning. Men jeg synes, det kom frem i det sidste indlæg, at der til grund for ministerens definition af undervisningsdifferentiering ligger et andet menneskesyn end Socialdemokratiets. Der ligger nemlig det menneskesyn, at elever kan opdeles i i hvert fald 2 grupper, som er i stand til at nå forskellige mål i undervisningsforløbet.

Socialdemokratiet har det grundlæggende menneskesyn, at alle elever kan nå og skal kunne nå grundskolens mål, hvis de får chancen, og at det er vores opgave at sørge for, at de får den chance i den daglige undervisning.

Jeg mener, at det med de undersøgelser og med den debat, der foregår om undervisningsdifferentiering blandt lærere og blandt skolefolk fra udviklingsprogrammerne er vist, at det er muligt at tilrettelægge en sådan undervisning, at der er flere udfordringer både for den bogligt stærke elev og for den bogligt svage